

පළමුවන දේව ප්‍රකාශනය

1 රාජාවලිය 19:9, 11-13

රාජාවලියේ පළමුවන පොතෙන් ගත් පාඨයෙකි.

“පිටතට අවුත් කන්ද මත සම්දාණන් අබ්‍රමෙහි සිටින්න.”

එලියා හොරෙබ් කන්දේ ගුහාවකට ඇතුළු වී නවාතැන් ගත්තේ ය. සම්දාණන් වහන්සේගේ පණිවුඩය ද ඔහු වෙත පැමිණියේ ය. උන් වහන්සේ ඔහුට කතා කොට, “එලියා, නුඹ මෙහි කුමක් කරන්නෙහි දැ”යි ඔහුගෙන් ඇසූ සේක. උන් වහන්සේ කතා කොට, “පිටතට අවුත් කන්ද උඩ සම්දාණන් වහන්සේ ඉදිරියෙහි සිටින්නැ”යි වදාළ සේක. එවිට සම්දාණන් වහන්සේ ඒ ලඟින් ගිය සේක. උන් වහන්සේට පෙරටුවෙන් මහා බලවත් හුළඟක් කඳු දෙදරවා, පර්වත බිඳගෙන ගියේ ය. එහෙත්, සම්දාණන් වහන්සේ සුළඟෙහි නොවූ සේක. සුළඟට පසු පොළෝ කම්පාවක් විය. එහෙත්, සම්දාණන් වහන්සේ පොළෝ කම්පාවෙහි නොවූ සේක. පොළෝ කම්පාවට පසු ගින්නක් විය. එහෙත්, සම්දාණන් වහන්සේ ගින්නෙහි නොවූ සේක. ගින්නට පසු මද පවනක හඬක් විය. එලියා ඒ අසා තමාගේ මුහුණ සඵවෙන් වසාගෙන පිටතට ගොස් ගුහාවේ දොරකඩ සිටියේ ය.

දේව වාක්‍යය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්ත්‍රෝත්‍ර වේවා.

පිළිතුරු ගීය

ගීතාවලිය 85:8-13

පිළිතුරු: සම්පූර්ණ, ඔබේ තීර පෙම අපට පෙන්වුව මැනව.

ගීය: දෙවි සම්පූර්ණ වදාරන වදනට සවන් දෙමි, මන්ද, සිය සෙනඟට ද සැදැහැවතුන්ට ද එතුමාණන් තුළ විශ්වාසය තබන අයට ද සම්දාණෝ සාමදානය දීමට පොරොන්දු වූ සේක.

එතුමන් හට ගරුබිය පාන අයට ගැළවීම ඉතා සමීප ව ඇත්තේ ය. සත්තට ම එතුමන්ගේ මහිමාලංකාරය අප රටෙහි බබළන්නේ ය. තීර පෙම සහ විශ්වාසවන්තකම හමු වන්නේ ය. දැහැමි බව සහ සාමය වැළඳ ගන්නේ ය.

විශ්වාසවන්තකම මිනි තලයෙන් ඉහළට නගින්නේ ය. දැහැමි බව සගලොවින් පහළට බසින්නේ ය. සම්දාණෝ අප සමාද්ධිමත් කරන සේක.

අපේ දේශය එහි පලදාව නිපදවන්නේ ය. දැහැමි බව එතුමන්ට පෙරටු ව යන්නේ ය. එතුමන්ගේ පා සළකුණු මාර්ගයක් වන්නේ ය.

දෙවන දේව ප්‍රකාශනය

රෝම 9:1-5

පාවුලු තුමන් විසින් රෝමවරුන්ට ලියන ලද හසුනෙන් කොටසකි.

“මාගේ සහෝදරයන් උදෙසා, ශාප ලද්දකු වීමට වුවද කැමැති වෙමි.”

මම කිතුනුවෙකු වශයෙන් සත්‍යය පවසමි. මෙය මුසාවක් නොවේ. ඒ බවට ශුද්ධාත්මයාණන් වහන්සේ තුළ මාගේ හෘදය සාක්ෂිය සහතික කරයි. මා තුළ බලවත් ශෝකයක් ද හදවතෙහි තීරත්තර වේදනාවක් ද ඇත. මාගේ ලේ නෑයන් වූ සහෝදරයන් උදෙසා, ක්‍රිස්තුන් වහන්සේගෙන් වෙන් වී සාප ලද්දකු වීමට හැකි නම් ඊට වුවත් මම කැමැති වෙමි. ඔව්හු ඉශ්රායෙල්වරු ය, දේව පුත්‍රකමට පිළිගනු ලැබීම හා මහිමය ඔවුන්ගේ ය. ගිවිසුම් හා ව්‍යවස්ථාව ද දේව සේවය හා

පොරොන්දු ද ඔවුන් සතු ය. ඔවුන් ජාතියේ පීතෘවරුන්ගේ පෙළපතට අයිති ය. මනුෂ්‍යයෙකු ලෙස ක්‍රිස්තුන් වහන්සේ උපන්නේ එම පෙළපතෙහි ම ය. මුළු විශ්වයට අධිපති වූ දෙවියන් වහන්සේට සඳහට ම ප්‍රශංසා වේ වා! ආමෙන්.

දේව වාක්‍යය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්ත්‍රෝත්‍ර වේවා.

සුසුවත් ජය නද

හිතාවලිය 130:5

ආලේඪයා! ආලේඪයා

මම සම්පූර්ණයෙන් උපකාරය උදක් ම බලා සිටිමි.

එතුමන්ගේ වචනය කෙරෙහි බලාපොරොත්තුව තබමි.

ආලේඪයා!

ශුද්ධවූ සුවිශේෂය

මතෙව් 14:22-33

මතෙව් තුමාගේ ශුද්ධවූ සුවිශේෂයෙන් උපුටා ගත් කොටසකි.

“වතුර මත ඔබ වෙත එන්න මට අණ කළ මැනවැ.”

පේසුස් වහන්සේ සමූහයා පිටත් කර හරින අතර, ඔරුවට නැඟී, තමන්ට පළමුවෙන් එගොඩට යන ලෙස ශ්‍රාවකයන්ට නියම කළ සේක. උන් වහන්සේ ජනකාය යැවූ පසු, යාවිඤ්ඤ කරන පිණිස වෙන් ව කන්දට වැඩිය සේක. සවස් වූ කල්හි උන් වහන්සේ තනි ව එහි සිටි සේක. සුළඟ තදින් හැමු බැවින් ඔරුව එවේලෙහි තරංගවල හැපෙමින්, ගැටෙමින් මුහුද මැද තිබිණි. අලුයම තුනටත් හයටත් අතර උන් වහන්සේ ඔවුන් වෙත මුහුද මතුපිට ඇවිදගෙන ආ සේක. ශ්‍රාවකයෝ උන් වහන්සේ මුහුද මත ඇවිදගෙන එනු දක, කලබල වී, “ඒ අවතාරයකැ”යි කියමින්, බියෙන් මාරගැසූ හ. එහෙත්, පේසුස් වහන්සේ එකෙණෙහි ම ඔවුන්ට කතා කොට, “දොරියවත් වන්න; මේ මම ය; බිය නොවන්නැ”යි වදළ සේක. පේදුරු උත්තර දෙමින්, “ස්වාමීනි, ඔය ඔබ වහන්සේ නම්, වතුර මත ඔබ වෙත එන්න මට අණ කළ මැනවැ”යි කී ය. “එන්නැ”යි උන් වහන්සේ වදළ සේක. එවිට පේදුරු ඔරුවෙන් බැස, පේසුස් වහන්සේ වෙත වතුර මත ඇවිදගෙන ගියේ ය. එහෙත්, ඔහු මාරුතය වේගවත් බව දක, බියවී ගිලෙන්න පටන්ගෙන, “ස්වාමීනි, මා බේරාගත මැනවැ”යි මාරගැසී ය. පේසුස් වහන්සේ වහා ම අත දිගු කොට ඔහු අල්ලාගෙන, “ඔබේ ඇදහිල්ල කොතරම් හීන ද? සැක කෙළේ මන්දැ”යි විවාළ සේක. ඔවුන් දෙදෙන ඔරුවට නැඟුණු කල සුළඟ නැවතිණි. එවිට ඔරුවේ උන් අය, “ඒකාන්තයෙන් ම ඔබ දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයාණෝ ය”යි කියමින් උන් වහන්සේට පසහ පිහිටුවා වැද නමස්කාර කළහ.

සම්දාණන් වහන්සේගේ සුභාරංචිය මෙසේ ය.

ක්‍රිස්තුහි ඔබ වහන්සේට ප්‍රශංසා වේවා.

ලබන ඉරුදින දේව ප්‍රකාශන සඳහා <http://sinhalagospel.lk/> වෙත පිවිසෙන්න.